

שלום רב לכל החברים והחברות,

את דבריי בעלון הקודם סיימתי באמירה המתייחסת לתרדמת החורף אך זו לצערנו הרב עוד לא נראית באופק ואני מניחה שרובנו מודאג מהתמשכות הסתיו הקייצי שנופל עלינו אך אל לנו לאבד תקווה.

באגודת "מתישבי כפר מנחם" החל לכהן ועד חדש בו חברים 5 חברי קיבוץ: אמנון זלינגר, שלומי גרבר, בועז קפלן, אברהם טולדו ואבי בן צבי. יחד איתם יושבים בועד שי בר המשמש כיו"ר הועד (החליף את דלית גדיש) קובי מגידש, רפי בוימל וצפי צור. אנחנו מאחלים לכולכם שתמשיכו לפעול לצורך פיתוח היישוב המשותף. כולנו יודעים כי מדובר במשימה מורכבת מחד אך חשובה מאוד לכולנו.

העמותה הפועלת נגד הקמת תחנת הכוח פנתה למזכירות הקיבוץ, כמו גם למזכירות היישובים הסמוכים, ובקשה תרומה לצורך המשך פעילות העמותה. המזכירות אשרה תרומה של 5000 ₪ כתמיכה במאבק. בנוסף לכך ממשיכים פעילי העמותה לנסות ולגייס כספים מאנשים פרטיים וכן מיישובים ומוסדות.

לאחר הגיזום הקודם של העצים היו מספר חברים אשר בטאו את מורת רוחם בנושא. מתוך הבנה כי נושא זה הינו יקר לחברים רבים התכנסה ועדת עצים והוחלט כי לפני שיתקיים גיזום נוסף תעבור הועדה על תוכנית העבודה ותבחן אותה. לציין כי הגיזום נעשה בעיקר מתוך צרכי בטיחות הן בנוגע לחשמל והן לענפים מסוכנים ונעשה ע"י איש מקצוע בתחום. למרות זאת, ומתוך חשיבות המרחב הציבורי, הוסכם כי יש להרחיב את מעגל השותפים למדיניות הגיזום.

מספר חברים פנו בבקשה לפרסם את פרטי השוטר הקהילתי. השוטר הקהילתי יושב בתוך המועצה ותפקידו מתן שירותי שיטור ברחבי המועצה. בכל עבירה על החוק רשאי החבר לפנות אל השוטר לצורך הגשת תלונה. השוטר העובד בתחומי המועצה שלנו הינו מאיר בן זקן 0506273701.

אנו חוזרים ומבקשים כי כל חבר אשר מסדיר את גינתו או עושה שיפוץ כלשהו בבית יעמדו בקשר עם מרדכי קריסטל מרכז ועדת תכנון. הדבר חשוב ביותר לצורך יצירת קשר לאנשי המקצוע בקיבוץ האחראים על תשתיות שונות כגון צנרת מים, צנרת מים חמים, חשמל תקשורת ביוב....וזאת כדי למנוע פגיעה באחת מתשתיות אלה. אמנם לא תמיד בידינו למנוע כל פגיעה אך חשוב לעשות כל מאמץ. פגיעה בתשתית כרוכה בעלויות תיקון גבוהות מאוד ובמידה והדבר לא יהיה מתואם כראוי העלות תיפול על החבר.

כמו כן אני חוזרת ומזכירה כי כל העורך שיפוץ צריך לפנות לאבי בן צבי לצורך חתימה על "טופס טיולים" המסדיר את כל הנושאים הכרוכים בכך כולל ביטוח ובטיחות. תשומת הלב הנדרשת לכך בעת שיפוץ הינה מינימאלית ביחס למשמעויות הקשות העלולות להיות מחוסר תשומת לב לפרטים אלה.

המזכירות נפגשה לאחרונה עם מספר צוותי עבודה ושמעה על תוצרי עבודתם כחלק מתהליך העבודה.

הצוות הראשון היה צמ"ד. המזכירות ירשה עם הצוות ואשרה את הקריטריונים בהם יצטרכו לעמוד הבנים והיורשים אשר יבקשו להתקבל לחברות. קריטריונים אלה נשענים ולקוחים מתוך תקנון הקליטה שאושר לפני כשנה והצוות פירט את אופן הבדיקה שתיערך למשפחות הנקלטות לחברות. רינה כתבה על כך בפירוט יתר בהמשך דפי המידע.

כמו כן המזכירות אשרה וברכה את יוסליה כמי שלקח על עצמו לעמוד בראש מנהלת הביצוע בשטח של הפרויקט. תפקיד המנהלת יהיה לעקוב ולפקח על ניהול הפרויקט בצד הטכני והכספי

פורום נוסף שהתכנס ועסק בנושא קידום התהליך מזווית אחרת היה פורום שכלל נציגי הצוות יחד עם אנשי התשתיות המקומיים, וכן נכחו אילן סלמונה ותמיר. בפגישה סומן השטח בו תתחיל הבניה לבנים. השטח שסומן הוא ליד הספארי כשהכוונה להתחיל בבניית כ-20 יחידות. כעת אנו בוחנים את עלויות התכנון של השטח. כל הנושא מטופל תוך התייחסות לנושא תכנון התשתיות החדשות.

צוות נוסף איתו נפגשה המזכירות היה הועדה לביטחון סוציאלי כשהנושא היה רקע ועדכון בנושא הפנסיות. פגישה זו נעשתה גם לצורך מתן אינפורמציה וגם כהכנה לעיסוק בתקנון הפנסיה. רחל ג. ממשיכה את יענקליה ז"ל בעיסוק יסודי ומקצועי בתחום ונעזרת בשירותי יועץ מקצועי.

צוות נוסף שעבד לאורך החודשים האחרונים במסירות, עקביות והתמדה היה הצוות לבדיקת משרות. הצוות הביא את המלצותיו בפני המזכירות ובמהלך החודש הבא תתקיים שיחת קיבוץ בה יוצגו המלצותיו והתייחסות המזכירות להמלצות אלה.

הסתיימו המפגשים שעסקו בחוברת תנאי העבודה ועתה יתכנס שוב הצוות לבחון את העמדות שהוצגו בשיחה ולאחר מכן תוכן חוברת בה יכללו השינויים ותערך שיחת קיבוץ בנושא. נושא נוסף שיובא בקרוב לדיון הוא מספר חברי המזכירות כידוע המזכירות סוברת כי יש להגדיל את מספר החברים מששה לשמונה. הדבר דורש אישור שיחת קיבוץ. לצערי, בשיחה האחרונה לא הגיע מספר החברים הדרוש לקיום שיחה ולכן זו נדחתה. אני מקווה כי בפעם הבאה נוכל לדון בכך.

ושוב נסיים בתקווה לגשם,
חמוטל דויטשמן
מנהלת הקהילה

משולחנו של מרכז המשק

אנו עומדים בימים אלה לפני סיכום הרבעון השלישי של 2010. עדיין אין מספרים סופיים ולכן בינתיים אני מוסר דיווח על המגמות באופן כללי.

ב"מתכת" – יש המשך של המגמה הטובה שאפיינה את המחצית הראשונה של השנה, הרבעון הזה גם הוא מראה הכנסות נאות מאוד.

במחצבה – עדיין חלש, זוהי המגמה שמלווה אותנו כבר שנה שניה. אנו מתקדמים עם קבלת ההיתרים למטמנה שתהווה למחצבה תחליף בבוא היום.

ברפת – הקיץ (כפי שהורגש) היה חם מאוד, ההשפעה באה לידי ביטוי בירידה ביצור החלב, בכל הארץ היה חסר חלב, ובמרכולים היו ימים שהיו חסרים מוצרי חלב וגבינות.

לשנת 2011 העלו את המכסות בכל הרפתות, אנו נקבל תוספת של כ- 150-100 אלף ליטר.

בלול רבייה – בדומה לרפת, סבלו העופות מהחום הכבד והייתה ירידה ביצור מלווה בתחלואה, נוצר ביקוש גדול לביצי רבייה בכל הארץ, גם פה מזג האוויר נתן אותותיו על לולים רבים.

ענף הצומח – מתאחד עם "צבר קמה". כבר יש תכנון עבודה לפי מחזור זריעה משותף. אנו עובדים בשיתוף פעולה הדוק, חלק מהכלים החקלאים והעובדים משתלבים במערך השותפות ובהמשך יועברו הציוד והעובדים בתהליך מסודר לשותפות.

ישנן בעיות שעדין דורשות פתרון ועוסקים בקשר צמוד מול "צבר קמה" לכל הנדרש למיזוג.

בענף המזון – אנו רואים שינוי לאורך התקופה אחרונה, מצד אחד יש שביעות רצון של קהל הסועדים לגבי איכות וטיב המנה, מצד שני פועלים להתייעלות וחיסכון. הצוות קבוע ועבר תהליך של גיבוש. המטרה להגיע לאיזון תקציבי תוך שמירה על רמת מנה איכותית ותחזוקה נאותה של המבנה.

שיקום תשתיות – אנו נמצאים לקראת סיום התכנון. בקרוב נעמוד בפני קבלת החלטות על מימוש וביצוע התכנון.

רשם : אבי

וועדה כספית

לאחרונה, בעקבות דו"ח המבקר בעניין המערך הכספי בכפר מנחם, הוגדרו תפקידי הוועדה והרכבה בהנהלה משקית.

וועדה כספית הינה וועדת משנה להנהלה משקית וכפופה לה.

הרכב הוועדה הוא לפי המבנה הארגוני ובמינוי נציגי הנהלה משקית, היום חברים בוועדה:

אלוז זלינגר (גזברית) רכזת הוועדה.

אבי בן צבי (מרכז משק)

יעד ביטנר (חשב)

יגאל ברק ודני שביל – נציגי הנהלה משקית

תמיר סלע (יו"ר הנהלה משקית) יוכל להשתתף בישיבות, יקבל את סדר היום והפרוטוקולים.

הוועדה נפגשת פעם בחודש.

תפקידי הוועדה ותחומי עיסוקה:

1. ניהול הנזילות/המזומנים של התאגידים השונים.
2. ניהול ומעקב שוטף אחר הכספים המנוהלים בפקדונות והכספים המנוהלים על ידי חברות בשוק ההון.
3. צוות מתוך הוועדה מנהל לקיחת הלוואות זמן קצר, הוועדה מדווחת.
4. הלוואות לזמן ארוך המחייבות שעבודים וערבויות יידונו בהנהלה משקית. הוועדה אחראית לביצוע ודיווח.
5. הוועדה משמשת כיועצת כלכלית להנהלת קרן מילואים.

אלוז זלינגר

קריטריונים לקבלה לחברות בקיבוץ

צוות צמ"ד פירט וסיכם את הקריטריונים לקבלה לחברות, בהתאם לתקנון הקליטה שאושר בקיבוץ. הקריטריונים הוצגו בפני המזכירות ואושרו. צוות צמ"ד ייפגש עם כל המשפחות המתעניינות והמעוניינות להתקבל לחברות בכפר-מנחם. בשיחה יוסברו ויענו כל השאלות וכן כל נושא המעסיק את המשפחות כמו כן יובהרו המשמעויות של חבר קיבוץ בכפר-מנחם כיום.

הקריטריונים הם:

1. התפרנסות - יכולת עמידה בהוצאות החיים של כפר-מנחם. מסמכים נדרשים –טופס 106 *
2. בניית בית - תוכנית מימון
3. חובות עבר - שעבודים, הוצאה לפועל, פשיטות רגל.
4. פנסיה - זכויות פנסיוניות, גרעון אקטוארי. דרישה - גובה פנסיונית המטרה בקיבוץ.
5. בטחון סוציאלי- ביטוח סיעודי, ביטוח בריאות, אובדן כושר עבודה. מסמכים נדרשים- מסמכי הביטוחים, לפחות ברמה הקיימת בקיבוץ.
6. תביעות – פלילי ואזרחי.
7. בריאות כולל ילדים – דרישה – הצהרת בריאות.
8. התאמה לחיי קיבוץ \ קהילה. דרישה –בדיקה במכון מקצועי.

רשמה : רינה

בדיקת משרות הניהול בקיבוץ

במהלך התקופה, מהדיון בשיחת הקיבוץ ועד היום פעל הצוות בצורה רצופה במטרה לקדם את הנושא. בשלב מסוים ראינו לנכון וקבלנו את אישור המזכירות לערב בבדיקה יועצת חיצונית. יועצת זו נפגשה עם המנהלים ועם הצוות. לצורך עבודתה היא קבלה נתונים על הקיבוץ ואת חוברת המבנה הארגוני. סיכומי עבודת הייעוץ, יחד עם הנתונים שנאספו על ידי חברי הצוות עובדו והוכנו במסמך עם מסקנות והמלצות. המסקנות וההמלצות הוצגו בנפרד בפני כל אחד מבעלי התפקידים והמסמך כולו, יחד עם הערות בעלי התפקידים, יובאו השבוע לדיון במזכירות ובהמשך לשיחת קיבוץ.

מסרה:אוכמה

בסיעוד צריך לעבוד עם הנשמה

יגאלה בזנאה החלה לעבוד כאחות במרפאתנו ביולי. מאז אוגוסט היא מנהלת את המרפאה.

נפגשתי עם יגאלה לשיחת הכרות.

יגאלה הציגה את עצמה ותפישותיה.

אני מביאה את דבריה:

אני בוגרת סיעוד בתל השומר. ויש לי ניסיון רב, מגוון וממושך בעבודה בקהילה בבית שמש.

(המומחיות הראשית שלי היא בטיפות חלב וטיפול בילדים, אבל יש לי גם ניסיון רב גוני עם קשישים ונשים הרות והייתי אחראית על עבודת אחיות בבית שמש, מה שמעניק מימד כללי לעבודתי.)

אני מהאחיות של פעם אני מאמינה, שאחות צריכה לעבוד עם הנשמה.

במקצועות אחרים, אם לא עובדים עם הנשמה, איש לא נפגע. עבודה כאחות עם ציבור מחייבת הרבה אנושיות, בשילוב עם מקצועיות בהרבה תחומים. העבודה דורשת סובלנות, סבלנות ואהבת אדם.

אין אצלי בתפישה אדם רע, או נודניק. אם אדם מנדנד, או צועק שלא בסדר (אפילו שהדברים הם בסדר), זה אומר שיש לו בעיה, שהוא בקושי והוא מציף את זה עליך, זה לא אומר שזה קשור אליך.

אני מאמינה ומקווה, שכאשר ארגיש אחרת, אגיד מיציתי את עצמי במקצוע ואעזוב אותו.

אי אפשר לעבוד במקצוע הזה בלי נשמה.

יגאלה מוסיפה, אני בסך הכל בן אדם, יתכן ולעתים אני מפספסת, אני מאוד משתדלת לקבל את הפונים בסבר פנים יפות ולתת שרות טוב ככל האפשר.

אני חושבת, **ששירותי הבריאות בקבוץ** מצוינים. אני חושבת, שחברי הקבוץ לא יודעים להעריך מספיק את מה שהם מקבלים בתחום מבחינת המקצועיות, זמינות, נגישות. אני פשוט יכולה להשוות עם מה שקורה מחוץ לקבוץ. לעתים חברים מתלוננים על זמן המתנה של 15 דקות. מחוץ לקבוץ מחכים הרבה יותר, אפילו אם מזמינים תור. גם בנושא של תורים למרפאות חוץ והתחייבויות, מחוץ לקבוץ אנשים מטורטרים ארוכות ופה אסתר דואגת לקבוע תור ולהוציא התחייבויות. נעשית פה עבודת צוות טובה מאוד בין כל חברי הצוות העובדים במרפאה והקשורים לעבודה במרפאה.

מה שיפה פה, זו הדאגה לחלש ואם צריך ללוות – מלווים, מסייעים ומחזירים. הטיפול בקשישים פה ראוי לשבח, מבחינה מקצועית ואנושית כאחת - גם מי שנמצא בבית וגם בבית הדר. הייתי שנה מפקחת על בתי אבות מטעם משרד הבריאות ויש לי רק תשבחות על התנאים פה. מיישמים הלכה למעשה את הפסוק הכול כך אנושי ומהותי "אל תשליכני לעת זקנה"

עוד דבר שראוי לציון, זו גם המציאות, שהממונים על המערכת, פתוחים לקבל הצעות להתייעלות ולשיפורים. יש מקומות שאנשים מקובעים ולא מוכנים לשמוע על חידושים, פה זה לא ככה וזה נהדר.

אנשים פה רואים את הדברים כמובן מאליו, כי ככה הם רגילים. לפעמים קצת חבל לי, שאנשים לא מעריכים את מה שהם מקבלים. למשל, קשיש שהוא לבד וצריך להגיע לבדיקה, אם הוא היה בעיר הוא לא היה יוצא לבדיקה ופה דואגים לו – לוקחים אותו, מסייעים אותו, מחזירים אותו.

בגלל שהצד ההומני שלי מאוד חזק – כל כך טבוע בי, זה עושה עלי רושם כל כך חזק.

השרות סביב השעון מדהים, יש אנשים שזקוקים לזה ומתביישים לפנות וחבל. כשצריך, אל תהססו לפנות.

התפקיד של ניהול המרפאה דורש המון עבודה. יש בזה המון אחריות וגם אתגר. נטע השאירה נעליים מאוד גדולות, שקשה להיכנס לתוכן. אני לא מתיימרת להיות נטע, אני לא יכולה להיות נטע – היא גדלה פה. אני משתדלת לעשות את מגוון הפונקציות שהתפקיד דורש בהצלחה.

חשוב לי להעביר לאנשים, שאנחנו פה בשביל לשרת אותם.

כשאני מטפלת באנשים מחוץ לשעות הקבלה (כי קשה לי להגיד לא), נפגעים תפקודי האחרים (ניהול, טיפול בתרופות, רישום וכו').

אני מצפה שאנשים יבינו את האילוצים ויכבדו אותם וישתדלו להגיע בשעות הקבלה, זה לטובתם בסופו של דבר ואני לא רוצה שיעמידו אותנו בניסיון.

באיזה שהוא מקום, אני עדיין בתהליך של למידה. אני רוצה לשנות דברים שלא תלויים בי, כמו לקבל את התרופות מקופת חולים בזמן. ניסינו לעשות את הכול בדרגים המנהליים והצלחנו באופן חלקי.

דברים של התייעלות פנימית נעשים כל הזמן ובכל פנייתי לאמנון נעניתי בחיוב – החל בדברים טכניים וכלה בדברים מקצועיים. אני מרגישה שיש למרפאה גב – על כל המשתמע מכך לגב הרחב הזה קוראים אמנון! אני מאוד מרוצה פה. מצאתי פה אנשים מאד חמים, מאוד נחמדים. והלוואי שנהיה בריאים!

הביאה לדפוס יהודית אפרתי

מועדון גיל הזהב פתח את שעריו בניצוחן של מרים קליין וחנה ארגוב (נירה סלע מטה כתף בשעת הצורך). במועדון מתקיימות תכניות מגוונות, מפגש חברתי וארוחת מנחה. את מסורת המועדון התחילה פרניה ז"ל המשיכו יהודית אפ., צפורה גרבר ז"ל ואברהם טפלו ז"ל ואחריהם מרים קליין, צבי קרן ולאחרונה מרים וחנה, שמעבירות את הלפיד. המועדון הפך איפוא למוסד בקבוץ (הוא פועל כ- 40 שנה) והוא זוכה לתקצוב ולתנאים הדרושים ע"י הקהילה. במועדון נפגשים מדי שבוע בני גיל הזהב – הזדמנות לצאת מהבית, להיפגש ולשמוע דברים מעניינים. נקווה, כי הפנסיונרים הצעירים, בני ה-70 ומעלה יצטרפו לפעילות המועדון. לחנה ומרים שעושות עבודתן באהבה, מחשבה ומסירות ישר כוח ואלף תודות. נ.ב. השתתפתי במפגש הפתיחה עם יחיעם היה גדול, משמעותי ומומלץ בחום. יהודית אפרתי

היהלום שבכתר

עם כל השנויים, שחלים בקבוץ קשה לפעמים לזכור, איך היו הדברים כשקבלנו את הכל "לפי צרכינו" – או יותר נכון לפי צרכים, שנקבעו בידי ועדה זו או אחרת, או אדם זה או אחר, שמילא תפקיד זה או אחר – הזמנים עשו את שלהם – הדורות מתחלפים – ובכפר מנחם יש לנו אבן-חן, שנשארה ונשארה – ודווקא במרכז הקבוץ – ממש על הדרך המרכזית, שרוב גדול של חברים ותושבים עוברים בו בכל יום ואף כמה פעמים ביום – הולכים לחדר האוכל מהדרום – עוברים,, הולכים לספריה, לבריכה, למרפאה, למכבסה, לגני הילדים לגיל הצעיר, לתחנת האוטובוסים של הילדים לבית הספר- עוברים, פעילות על הדשא הגדול – חוץ מהשכונה הצפונית - כולם עוברים.

אז מי רואה ? ומה רואים ?

יש שלושה בתים שקוראים להם "בית הדר".

שם גרים אנשים – חברי קבוץ וגם אנשים ממקומות, אחרים שקשורים בצורה זאת או אחרת לכפר מנחם; זקני הכפר שבחרו לעבור לטיפול המסור של מטפלות ומטפלים מקצועיים עשרים וארבע שעות ביממה. יש שם פעילויות שונות – חוגים בעבודת יד, הרצאות, קונצרטים, ואלה לרוב ניתנים בהתנדבות ובנדיבות לב וברצון להקל, להנעים, לעזור.

הרבה פעמים המטופלים האלה יושבים בחוץ – בחצר של בית ארבע, או בגינה של בית אחד ורואים את העוברים ושבים – את ההורים עם ילדיהם; את המטפלות עם קבוצות של פעוטים; את האנשים על קלנועיות, טוסטוסים ואופניים.

זה לא לוקח זמן להרים יד לשלום בזמן שעוברים – זה נחמד מאד, אם קבוצה של ילדים קטנים יעברו קרוב לאותם אנשים ויגידו שלום – זה נורא נחמד עם אמא עם תינוק קטן תעשה סיבוב סתם – לתוך החצר והחוצה – רק להסתכל ולעבור הלאה –

תזכרו, התנהגותכם היום מלמדת את ילדיכם איך להתייחס אליכם בעוד שישים שנה !

ואנחנו נשמח מאד להגיד לכם תודה שנכנסתם להגיד לנו שלום !

דיירי בית הדר – היהלום שבכתר

(כתבה – דליה גולדברג)

לשמעון, לתלמה ואריק, למרים ואיליה, לזהר ודניאל - ברכות חמות להולדת הבת, הנכדה והנינה אבישג.

לחנה ארגוב תודה על שנים ארוכות של עבודה בכל בו במסירות ובחריצות.
מאחלים לך, שתהני מעוד שנים רבות של עשייה בבריאות טובה.

צוות הכלבו

אברהם סלע יצא לגמלאות אחרי שנות פעילות רבות וארוכות בקיבוץ.
הוא מילא תפקידים רבים ושמור לו מקום נכבד בין נושאי העול בקיבוץ.
בתפקידו האחרון היה אחראי על התקציבים האישיים של החברים בהנה"ח.
בתפקיד זה שירת את הציבור באמונה ובמסירות כ- 12 שנה.
נאחל לו המשך עשייה ובריאות טובה.

לרני טריינין – בתודה !

(מעתה – משנה)

(לראש הסוכנות היהודית)

שנים ארוכות טיפלת בנו,

דאגת, סידרת, הדרכת אותנו,
נראה לי כי ברחבי מועצת יואב
הכל מתייחסים אליך בהערכה וב-Love.

עבדת קשה, אך הצלחת מאוד
להרחיב ולהתאים את כל המוסדות
לעשור הראשון, כדין וכדת,
של המאה העשרים ואחת.

בחגים, כשפגשת את קהל נתיניך,
הפלאות אותנו בטיב נאומיך
מלאי חוכמה ועמוסי חזון,
והם בעיניי עלו על כל הון.

רק עוד בקשה אחת, אחרונה:
תעמיד לנו שלט, לפני הפניה,
שיאמר בפירוש (לא בערך):

לכפר מנחם – זאת הדרך!

למען כל המבקרים -

תיירים, אורחי רגע ושאר נהגים.

*

אז תודה על שירותך רב-השנים
(ומותר גם להגיד: עתיר הישגים)
ואין לי ספק שכל אחד מאיתנו
יחתום על ברכה בשם כולנו:

שבשירותך לעם היהודי

תצליח שוב לכולם להביא

תוכן, תוצאות וקידמה. תחי!!

כתב (אני מקווה בשם רבים)

יואל דרום (כפר מנחם)

איגרת אליך...

שנת המאה לקיבוץ...ממשיכים!

"האירוע המרכזי" שבסיומו המופע המלהיב שהועלה על הבמה בדגניה א' כבר מאחורינו (והוא יוקרן במלואו ב-5.11.10 בערוץ 1), השתתפנו בחנוכת הצריף באום ג'וני ששוחזר ע"י קק"ל, קיימנו ועידה חגיגית בכינרת, (פרטים בהמשך) ישיבת ממשלה התכנסה בדגניה (פעם ראשונה בהיסטוריה, חברים!) והיתה מרגשת ומועילה (פרטים בהמשך)

ולפנינו – מסע אופנים מדן ועל אילת, כנס בערבה לקראת "מאה שנות שיתוף" ישיבת כנסת חגיגית לכבוד התנועה הקיבוצית, כנס התעשייה הקיבוצית, טורניר שחמט קיבוצי", הקרנת סדרת טלוויזיה על הקיבוץ בפברואר הבא בערוצים 1 ו-8 ובאחריות תנועות הנוער – בתיאום עם מש' החינוך העברת שעורי מחנך בבתי הספר - בנושא "הקיבוץ"

הועידה ה-4 : "100 שנות קיבוץ – מעצבים את העתיד"

כ-600 איש – צירים, פעילים ואורחים – הגיעו לוועידה החגיגית, שנושאה המרכזי היה:

"זהות קיבוצית משותפת ומוסכמת – תנאי לחיזוק התנועה וקיבוציה"

ולמעורבות בחברה ובמדינה"

לפני תחילת הדיונים יצאו באי הוועדה לסירורים באתרי מורשת באזור וסעדו בקבוצת כינרת.

בראשות הוועידה ישבו עליזה עמיר-זהר (ברעם) ואהרון ידלין (חצרים).

מזכיר התנועה זאב (ולוולה) שור פתח בהצגת עיקרי המצע שהדיון בפרטיו יתקיים במושב ב'.

נשאו דברים: פסח האוספטר (מרכז תנועת "הנוע"ל ודרור ישראל), מוקי צור (עין גב), קרן מיכאלי (להבות

חביבה) אורי מרגלית (רמת הכובש) מיקה ברקת (פעילה בהנהגת השרה"צ), ח"כ חיים (ג'ומס) אורון (להב)

ועמירם אפרתי (דן) - **שעיקרי דבריהם עם ההחלטות יופצו לקיבוצים.**

כדובר אורח הוזמן לוועידה האלוף עמוס ידלין, שהציג בהרחבה את בעיות הביטחון של ישראל – ובה בעת הדגיש

עד כמה נשען בפעילותו על הערכים אותם ספג מילדותו כבן קיבוץ חצרים.

מקהלת "קולות ירדן" העניקה לאירוע את הממד התרבותי / חגיגי והוועידה הסתיימה בקבלה של סדרת החלטות

כלליות, שהדיון בהן יתקיים בצוותי הכנה לקראת המושב השני ובמושב עצמו.

ב-17.10.10 התקיימה הישיבה ההיסטורית של ממשלת ישראל בדגניה.

את הישיבה פתח ראש הממשלה בנימין נתניהו שאמר:

"סיפור הקיבוצים הוא סיפור רב הוד שקשור בסיפורה של המדינה - בהתיישבות, ביטחון, ביצירה, בעשייה

גשמית ורוחנית כאחד". עוד אמר "אנשי הקיבוצים נאחזו בקרקע, עבדו את האדמה עם הנץ החמה ונרתמו

להגנתה עם שקיעת השמש. יש לנו חוב עצום למוסד הזה".

מזכיר התנועה זאב (ולוולה) שור, שיזם את הישיבה, הודה לראש הממשלה ואמר

זהו יום היסטורי עבורנו. בהתכנסות הממשלה היום יש אמירה ברורה על חשיבות הקיבוץ למדינת ישראל, על

כבוד למפעל המייסדים, ואמונה בממשיכיהם כיום. בהמשך תקף את מדיניות מנהל מקרקעי ישראל, שיישומה

בחסמים בירוקראטיים, הכבדת יד על הקיבוצים והקפאה בשנתיים האחרונות של מתן היתרי בניה בקיבוצים,

הינה הרסנית להתפתחות הקיבוצים, ואנו פונים לראש הממשלה לפעול להסרת חסמים אלה, ולהביא בכך את

חידוש הבניה בקיבוצים.

החלטות הממשלה שהתקבלו בישיבה נוסחו והתפרסמו במפורט להלן:

(א) "מינוי ועדת שרים לעניין פיתוח הישובים החקלאיים והקהילתיים במרחב הכפרי והקהילתי" (החלטה

חשובה, שמגדירה בפעם הראשונה ובמפורש את התפתחות הקיבוצים, הישובים והכפרים – כיעד לאומי וקובעת

את הדרך בה על ממשלת ישראל לעסוק בכך)

(ב) "הקמת ועדה לשם בחינת המדיניות הקרקעית לניהול קרקע חקלאית הנכללת בגדר מקרקעי ישראל" *

(נושא חיוני להתפתחות הקיבוצים וצמיחתם הכלכלית והדמוגרפית)

(ג) "שיקום תשתיות בישובים כפריים כמנוע לפיתוח והתחדשות הכפר" (בהשקעה ממשלתית של מיליארד שקל

בעשר שנים – קרי מאה מיליון שקל כל שנה!)

(ד) "פיתוח וחיזוק הפריפריה החקלאית" (קרי - הקיבוצים המושבים וכפרים אחרים)

(ה) "שיקום והעצמת תשתיות מורשת לאומית לציון 100 שנה להתיישבות הקיבוצית" (כשהמדובר כאן מתייחס

לנקודות ציון חשובות בתולדות ההתיישבות והתנועה הקיבוצית)

וזאת לדעת: החלטות הממשלה הללו עסקו בנושאים עליהם עבד בשיתוף עם השר שלום שמחון "צוות קרקעות"

תנועתי בהרכב דלהלן: זאב (ולוולה) שור, איציק באדר, בארי הולצמן, איתן ברושי, אודי פלד, יונתן בשיא ועו"ד

רון רוגין.

בישיבת הממשלה הציגו סגנית שר תמ"ת אורית נוקד את מעורבות המשרד בקיבוצים, השר

שלום שמחון ומנכ"ל משרדו יוסי ישי את מצב החקלאות בישראל, יצחק (בוז'י) הרצוג את מעורבות משרד

הרווחה בקיבוצים, ומזכיר הממשלה צבי האוזר את תכנית שימור אתרי מורשת.

ולקראת כל הבאות והטובות שולח לכם ברכה בשם פעילי התנועה ועובדיה – עמיקם אסם.

לרבקה קלנר וכל המשפחה

תנחומים

במות האם

אלקה זבילביץ ז"ל

לזכר אלקה זבילביץ

האשה הזאת הגוף הזה
העיניים שנשארו פקוחות
זוהי אמי המתה.

אמא שלי, כמה אהבתי אותך

ידעתי עליך הכל, כי תמיד ספרת לא הסתרת ממני דבר.

נולדת ב-1927 להוריי שבתאי ושרה (פישקין) לבית קשקביץ, במקום שנקרא רובזביץ, ליד העיר בראנוויץ שבפולין, שאחר כך הייתה רוסיה הלבנה.

בת תשיעית למשפחה בת עשרה ילדים לאחייך יעקב, לייבה, גיטל, שימקה, איטה, יושה ואחר כך נולדה מאשה. תמיד סיפרת טובות על הבית והמשפחה – בית עץ חדש וגדול שהיה שלכם, שבו התנהלה משפחה טובה מאורגנת שלא חסר בה דבר.

אביך "שפסל" היה סוחר בהמות וסוסים ואמך שרה הייתה אשה ברוכה וברת מזל. שכל ילדיה נשארו בחיים. שרה האם הייתה אשת חייל גידלה עשרה ילדים, שכולם רכשו מקצוע וכולם היו לבושים בבגדים נאים שהאחות גיטל תפרה להם.

אמך שרה הייתה אשה בעלת ידע רחב בצמחי מרפא והתמצאה בהרבה תחומים ומכל האזור עלו אליה לרגל לקבל את עצתה. שמה הלך לפנייה.

אהבת אותה מאוד והתגעגעת אליה כל החיים.

היית ילדת טבע, שטיילה ביערות, שחת בנהרות ואהבה לרכב על סוסים.

לימודים בכלל לא עניינו אותך. למדת מאמך ומאחיותיך לתפור לסרוג ולבשל – כל המלאכות האלה שאחר כך הצטיינת בהן.

וכשאמך באה אליך בטענות על כך שאת משוטטת, טיפסת על הבוידם ושם מצאת את הנקניקים והפרות המיובשים שאופסנו לחורף והסתרת אותם שם.

ב-1939 חרב עולמך. פולין נכבשה ע"י הגרמנים ואמך האהובה נרצחה ע"י הגויים. היא ועד יהודים נקברו בקבר אחים.

גטו. לאגר. משאית גזים ואחר כך בריחה ליערות רוסיה הלבנה, כדי לחבור לאביך ולשני אחייך, שברחו מיד עם הכיבוש ליערות – לפרטיזנים.

המלחמה נמשכה שנים רבות ובכל שנה יש 365 ימים ובכל יום קורים דברים או כמה דברים. את הכל ספרת לי במשך כל השנים ולא הסתרת (ממני דבר).

לא פעם הייתה לי תחושה שאני זאת שעברתי את השואה.

אחר כך נגמרה המלחמה שלך. חזרתם הביתה הניצולים - את אביך ושני אחייך.

ואז, אביך חיתן אותך עם מיכאל זבילביץ – אבי, שחזר גם הוא משדות הקרב של הצבא האדום.

איך אמרת תמיד "היטלר היה השדכן".

התחתנתם, הולדתם את נח אחי ב-1947, בשנת 1948 עליתם לישראל למעברת "מפדה" ליד תל השומר ובשנת 1950 ילדת אותי – רבקה.

אחר כך עברתם לבית חדש ביהוד, שם גידלתם עצי פרי, תרנגולות, ברווזים, אווזים, עיזה וירקות.

אמא, היית אשת חיל ידעת לעשות הכל – להכין יין, לבשל, לתקן בגדים, לנקות, לסרוג – הכל היה מאורגן ומתוקתק, כמו אצל אמא שלך.

גידלת אותנו ודאגת לכל מחסורנו כל הזמן.

אבי היה חולה ושובר ממאורעות השואה ובהיותו בן 51 נפטר.

את אשה חזקה לא נשברת, נעזרת בכל מה שאפשר וממשיכה לדאוג למחסורנו, שנלמד שנשכיל ושלא יחסר לנו דבר.

ואיזה אוכל בישלת. עלו אלינו הביתה מכל הארץ לאכול את מאכליך - הציולנט, הגפילטא פיש, הקרפלעך, הכרוב הממולא והשניצלם הם היו איזה שניצלם עשית לנו, הם הלכו איתנו בכל הארץ בשירות הצבאי ואחר כך לאיתן ולילדים שלי.

היה לך לב טוב, לב רחב תמיד נתת בשפע, היו לך הרבה חברים ושמרת על קשרי משפחה.

אהבנו אותך – איתן ואני והילדים והנינים והלכת איתנו לכל מ קום ולכל אירוע.

מהיום שהגעתי לכפר מנחם ולמשפחת קלנר הפכת את קיבוצנו לבית שני ובמשך כל השנים היית חלק מהנוף, מהשמחות, מהאירועים והחגים.

ההעברה לבית הדר הייתה חטופה וחפוזה, אבל זכית לטיפול מסור והטוב ביותר, לאהבה כזאת מכל העובדים והפיליפינים מ הרופא ומהאחיות. כל הזמן חיפשו דרך איך להקל עליך את הסבל.

עברת הרבה בחייך ושתהא לך מנוחה נכונה. נוחי על משכבך בשלום אמא יקרה שלי.

כל כך התגעגעת אל אמך ואחיותיך ועכשיו תפגשי אותן שוב בשמיים.

אמא יקרה שלי היה לי מספיק זמן להיפרד ממך, לקבל אותך (בזקנתך) ולסלוח לך, לחבק אותך, ללטף אותך ולשיר לך על הכל.

אמא, אני יודעת שאם היית יכולה היית מחבקת את איתן שלי, שלא עזב אותך לרגע, חיבק, ליטף, שר לך שירים והאכיל אותך בכפית וגם טייל אותך בכסא גלגלים.

היית מוקפת באהבה שלנו.

נפרדים ממך באהבה רבקה ואיתן הדס ונמרוד פלג וסמדר וגיתית אילת ניקולינה ויונתן והנינים שביט סהר אלה ותמר.

יהיה זכרך ברוך!

רבקה קלנר

ליפים נאוסיחין והמשפחה כולה

תנחומים במות האם

סימה נאוסיחין

תולדות סבתא

סימה נְאוֹסִיחִין נולדה בעיירה יהודית בשם צ'אוֹסִי, שבמזרח בילרוסיה, כבת בכורה בשנת 1919. כאשר המשפחה עברה לעיר הבירה מינסק, אביה עבד כמורה לשרטוט באוניברסיטה טכנית, ואימה הייתה רופאת שיניים. כעבור שלוש שנים נולדה אחותה תמרה.

לאחר שסימה בית ספר תיכון התקבלה ללימודים גבוהים באוניברסיטה טכנית במינסק וסימה אותם ביוני 1941. בזמן הלימודים היא פגשה את אהבת חייה ובעלה לעתיד אֶלְיָה שלמדה איתו יחד באותה קבוצת לימוד. ביום שבו הייתה מתוכננת הגשת עבודות הגמר, פרצה המלחמה עם גרמניה הנאצית, וכל המשפחה נאלצה לברוח מזרחה לעומק רוסיה.

ברגע שהתחילו הפצצות על העיר, הם יצאו מהבית בדרך למקלט, ובאותו רגע נפלה פצצה על הבית והם נשארו היכן שעמדו, בלי כלום. בידיהם נשארו רק מסמכים חיוניים. הבריחה הייתה ארוכה ומלאת סכנות בדרך. כעבור חודש בעלה אֶלְיָה התגייס לצבא האדום וסימה הגיעה לעיר אֶלְמָה-אֶתָה אשר בקזחסטן, שלשם הגיעו גם הוריה, והם שהו שם ארבע שנים עד סוף המלחמה, בתנאי רעב קיצוניים וחוסר אמצעי מחייה.

לאחר המלחמה, בסוף שנת 1945 התאחדה כל המשפחה במינסק, עיר שהייתה הרוסה לגמרי. גם סימה וגם אֶלְיָה השתתפו בצורה פעילה מאוד בשיקום העיר מינסק שלאחר המלחמה. היא עבדה כל חייה במקצועה, כמהנדסת תכנון מערכות חימום ואוורור במכוני תכנון ממשלתיים שונים. היא אהבה את עבודתה ואת היחס הזה העבירה לבניה. נולדו להם שני בנים - ברוך ויפים אשר ירשו מההורים את הנטיות ההנדסיות.

עוד לפני יציאתה לגמלאות החלה סימה להתעניין באומנויות, ובעיצוב פנים הבית ומזה התפתח התחביב שלה יצירת דמויות מצורות עץ טבעיות. בתחום זה היא הייתה פעילה, השתתפה בתערוכות ומאוד אהבה את התחביב הזה. אחרי יציאתה לגמלאות הקדישה את אהבתה וכוחה לטיפול בנכדיה. היא זכתה לשבעה נכדים ושלושה נינים.

בשנת 1990 כל המשפחה המורחבת עלתה ארצה. סימה ואֶלְיָה גרו בלוד עד פטירתו של אֶלְיָה ואחרי זה סימה עברה לכפר מנחם ומצאה פה בית חם ואוהב.

לפני כחצי שנה עברה סימה להתגורר בבית אבות בגדרה ושם לאחר מחלה, נפטרה.

יהי זכרה ברוך.

יפים

לזכר מנחם גלינה

ילדי טהרן/נתן אלתרמן

גם אחרי שירבו הם שנים ויזקינו,
גם אחרי שהזמן ישנה תארם
ויעטרם קרחות וזקנים שילבינו,
יקראו הם עדין ילדי טהרן...

את כנוי-הילדות יגרו עד שיבה הם
כצליל זר ומוזר. אך שמים עדים
כי אי-אז, בתקופת ילדותם, שבעתיים
היה זר עימהם הכינוי ילדים.

כי באיש הזקן לפעמים שוכן ילד.
אך ילדי טהרן – זה כנוי שצופן
זכר עת אכזרית ורודפה וחובלת
בה הילד נלחם על חייו כזקן.

מתרחקת העת ושוקעת שקוע,
אך פתאום מבקיעות מתוכה בענן
מלחמות הייאוש והעול והכח
של ילדי התקופה של זקני טהרן...

כן, מלחמת זקני טהרן בני העשר,
ומלחמת זקני קזכסטן בני השש,
כל זקני הקרבות בין סיביר ופולסיה,
הזקנים הקטנים רדופי האש.

מתוך שם, מתוך צליל, מתוך זמר שכוח,
זה בוקע פתאום ומוסך בלא-יודעים
אל תוך כלי הברזל והניר והרוח
של תחיית היהודים את דמעת הילדים.

כך אומר המגיד... מפני ארץ נושבת
וחומה ומגן ופשוט- קורת-גג
אז נראים כתכלית נעלה ונשגבת
והעיקר אשר לא ייאמן כי הושג.

מתגעגעת

אני זוכרת את הדברים שעשינו ביחד
אני זוכרת ששיחקנו ביחד והלכנו לבריכה
ועכשיו נשארת בלעדך
אני מתגעגעת, אני מתגעגעת מאוד.
אני מתגעגעת כמו שהיית הירח ואני הכוכב
הוא אני מתגעגעת מאוד, כמו שהיית בלב שלי
כמו שהיית בנשמה שלי, הוא אני מתגעגעת.
אני זוכרת את הימים שהיינו ביחד,
אני מתגעגעת מאד מאד
כמו שהיית הנשמה ועכשיו אתה בשמיים מלאך,
אני מתגעגעת.

קארין נכדתך בת 9 שנים
תרגמה מספרדית איריס.

מנחם

ילד קטן שגדל ללא משפחה
יצר משפחה ענפה מופלאה
תמיד התנדב להסיע לארוז
ולכולם תמיד מוכן לעזור
חיוךך את כולם תמיד ילווה
במרומים תהיה מנוחתך לעד.

עופר החתן שלך

הקיבוצניק / איריס

אבא אתה בעיני הקיבוצניק האחרון.
מאז שאני זוכרת את עצמי הקיבוץ בשבילך היה עולם ומלואו.
היום בטוח אין קיבוצניקים כמוך, אך גם כשהקיבוץ היה קיבוץ לא היו רבים כמוך.
כל חיך מילאת כל תפקיד ותפקיד שהקיבוץ ביקשה הטיל עליך באותו הכבוד, הרצינות והאמונה.
בין אם זה מנהל הפלחה, שוטף הכלים, משווק הקרמיקה, מרכז הקניות ורבים אחרים.
היינו לפעמים אומרים לך, שלא תקבל מצבה מזהב, אז מותר לך גם לזייף לפעמים, אך לא.
לכל בקשה של חבר קיבוץ זה או אחר נענית בחיוב בשבילך כולם היו שווים, ואלה שהיו קצת יותר היו אלה
שבראותם, גילם או מזלם לא שפר עליהם לדברך..
גם כשהקיבוץ החל את שינויו, לא שמעתי מפיך אף תלונה, תמיד האמנת וסמכת על בעלי התפקידים השונים.

וכשהמחלה האיומה החלה לתת בך את אותותיה, לא הפסקת לעבוד, עד שהיא גברה עליך.
תמיד היה לך חיוך וברכה לכל אדם ואדם בקיבוץ.
מלה רעה שנאמרה על הקיבוץ, לא משנה מפיו של מי, תמיד התגובה שלך הייתה מילה טובה.
זהו המקום הכי טוב בעולם, היית אומר לא פעם ולא פעמיים, וידענו שאתה מאמין בכך בלב שלם.
לא נהרת אחרי רכוש, הדברים החומריים היו בעיניך בדיוק מה שהם, אך ורק חומר.
הדברים החשובים בעיניך היו – הקיבוץ, המשפחה, המדינה, והספורט.
הילדות שלך לא הייתה ילדות, ולכן עד יומך האחרון הילד שבך לא עזב אותך.
אני יודעת שלא היה קל לך ולאמא כשעברנו לקוסטה ריקה. וחלומך להגיע ולבקר ידענו כבר לפני מספר שנים,
שלא יצא לפועל.
אך היית מאוד מאושר לשמוע על החיים שלנו, וכל תמונה וסרט היו לך מרגשים מאוד.
אני מודה על כך שיצא לנו להיפרד ממך בביקור האחרון, על אף המחלה האיומה, ועל ההנאה שהייתה לך ביום
ההולדת שעשינו לבנות.

זוכרים אותך !

קשה לתאר	היתה זו חוויה גדולה
שאינך עוד,	לפגוש אישיות כמוך,
לפעמים העצבות	לרבים היית יחיד ומיוחד –
מלווה דמעות.	והם לא ישכחוך !

היתה זו חוויה
לפגוש איש כמוך,
אשמור אותך בליבי,
תמיד אזכור אותך .

אני זוכרת פגישות איתך,
שיחקנו יחד בחדווה
וביקרנו בספארי –
לעולם אזכור אותך !

כתבה דניאל מישאלי
(בת 13)